

audaciū male canto clausus' pueris, quos vos obsecro
cogitare in impudensi' audiisse, nunc tamen ut ad rem re-
niung, animadverso dversari oratione in duas divisa esse partes,
quar' altera absurdus quid' apote de ruborut laedit, altera
in longe aduersaria: quia multib' licentia in nigros nefios
pro Cadiara palma vibrans. Tots itaq' defendendos exi-
stirni; alios inguegrandos ostendere quo dversari, id est alt-
ernati' et imprim' quoq' oculos exerto usq' reperire pos-
sone' aliquam, quā rubro colore pictorū penicilli delineantur.
Si en' places Apet' curvidam officia ingravida, hic diligens
exquirens si Pardus quendam aut Adonis rufus capillo inveniās
im' nec Parvus, nec Adonis, sed aliquis ex eo numero. Sicutum
in quorum specie artifex pictorū penicilli defudarunt: ubi rufi?
ubi rubri? prodeant, ubi sunt? etiam perpiciens, forte ha-
bit artificio sensu subtilitate sunt, ut oculos inuentium
falsos, quam primū ergo vestra' aliquis rubru' invenientur
claves: hic est, imprim' Go' pulcherrima Palmar' offero
intuēmini, quam tenet' linamentis effigita, quam vis
dixi numeri' absoluētina, in hac' og' suas divitias pictura
explicatis: inspicimus propius colore'. Nefus quis fulgor, quam
quid ex pictis oculorū faciliq' obsecro' nosq' perstringam, quid
mīnq' d's' divini aspectu' colores intueri possem: interrogans
ergo illa: Dico' ē ista pulchra ut luna, clara et sol' attendit
diligens, qui respondet, addite quid dicat: Nigra sun. Hic
reclamat: Erravis pictor, si rigore' pingit; erravis pictor? esto
an deo erraverit Arthur' septenenti veteris' Nicoborg' Epiphani-
us' nig'. Id erraverint istorū penes, ab profecto penicilli n' erravit
Iuxta Evangelio, testis' oculati, qui Augustin' mo' Virgi-